

РЕШЕНИЕ

№ 1418

гр. София, 24.11.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 12-ТИ ГРАЖДАНСКИ, в публично заседание на двадесет и седми октомври през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Атанас Кеманов

Членове: Надежда Махмудиева
Снежана Бакалова

при участието на секретаря Нина Ш. Вьонг Методиева
като разгледа докладваното от Снежана Бакалова Въззивно гражданско дело
№ 20221000500090 по описа за 2022 година

Производството е въззивно и се движи по реда на чл. 258 и сл. ГПК.

Въззивното производство е образувано по жалби на страните по гр.д.№ 4418/2020г. по описа на СГС, I-21 състав срещу решението от 15.07.2021г., с което са уважени частично предявените искове по чл. 432, ал.1 КЗ за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от смъртта на Н. А., настъпила в резултат от ПТП от 01.06.2020г.

Въззивниците ищци Д. А. А. и А. Д. А. обжалват решението в частите, с които са отхвърлени исковите им претенции за обезщетяване неимуществените вреди от смъртта на тяхната майка/ баба, съответно за разликата над 60 000 лева до 150 000 лева и над 30 000 лева до 50 000 лева. Твърдят необоснованост и неправилно приложение на чл. 52 ЗЗД. Твърдят, че от събраните доказателства се установява изцяло както механизма на ПТП, така и настъпилите за тях неимуществени вреди. Молят съда да обърне внимание на доказателствата за жизнеността на тяхната майка и баба, въпреки напредналата и възраст. Считат, че този факт не обосновава по-малко вреди, съответно по-нисък размер на обезщетението. Искат отмяна на решението в обжалваните части и присъждане на пълните претендирани размери на

обезщетенията за неимуществени вреди. Претендират разноси по чл. 38 ал.1 т.2 от ЗА.

Въззивникът ответник ЗАД „Далл Богг: Живот и здраве“ АД обжалва решението в частите, с които исовете за неимуществени вреди са уважени за разликите над 35 000 лева до 60 000 лева и над 3 000 лева до 30 000 лева, като твърди нарушение на съдопроизводствените правила, необоснованост и неправилно приложение на чл. 52 ЗЗД. Твърди, че възражението му за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата изобщо не е било обсъдено от първоинстанционния съд и че същото би променило размера на присъдените обезщетения. Прави искане за преразпит на вещото лице К., обосновавайки го с невъзможността да зададе въпроси на вещото лице при приемане на заключението в съдебно заседание, обусловена от извършеното от съда нарушение на правилото на чл. 142, ал.1, изр. последно ГПК и необсъждане в акта по същество на възражението по чл. 51, ал.2 ЗЗД.

В с. з. жалподателите –ищци, чрез адв. В. поддържат жалбата си по съображенията изложени в нея. Претендират разноси по представен списък. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, заплатено от ответника.

Жалбоподателят – ответник, чрез пълномощника си одв. Л., оспорва жалбата на ишците. Моли да бъде уважена неговата жалба, като бъдат намелени присъдените обезщетения за неимуществени вреди. Твърди, че от събраните доказателства се установява значителното съпричиняване от страна на Н. А. на вредоносния резултат. Претендира разноси. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение на ишците.

Софийският апелативен съд, в изпълнение правомощията си по чл. 269 ГПК, намира решението за валидно и допустимо.

По правилността на същото и по наведените във въззивните жалби основания намира следното:

От събраните доказателства СГС е неправил следните изводи от фактическо естество, които се споделят и от настоящата инстанция:

На 01.06.2019 г. застрахованият водач З. П. Г. управлявал л.а. „Мерцедес“ С500 с рег. № ***** по ул. „Първа“ в с. Ново село, общ. Стамболийски със скорост около 104 км/ч., а опасната зона на спиране била 111 метра. При преминаването на автомобила по улицата, пострадалата Н. Б.

А. предприела пресичане на уличното платно от левия за автомобила тротоар на място, което не е било пешеходна пътека, като се движила с бърз ход. Водачът на автомобила е възприел удара, когато автомобилът е бил на около 47 метра от мястото на удара и с установената скорост не е могъл да предотврати удара чрез предприемане на спиране. Автомобилът ударил пешеходката с предната си лява част в дясната страна на тялото, под центъра на тежестта на тялото. Вследствие удара тялото на пострадалата било възкачено върху предния капак на автомобила, след което било отхвърлено на около 21 метра. Автомобилът спрял на около 64 метра от мястото на удара. Според заключението на съдебно-автотехническата експертиза ударът с пострадалата пешеходка би бил предотвратим при движение на автомобила със скорост 59 км/ч. или по-ниска от нея.

Причинната връзка между ПТП и настъпилата смърт се установява от съдебно-медицинската експертиза. Според заключението на вещото лице, пострадалата е получила черепно-мозъчна, гръдна и коремна травма и множество травматични увреждания на опорно-двигателния апарат. Вследствие травмата и последвалата я кръвозагуба се развило шоково състояние, мастна емболия, оток на мозъка и белите дробове, които са оформили непреодолима дихателна и сърдечносъдова недостатъчност, която била непосредствена причина за смъртта на пострадалата.

Прието е за установено, че между страните не се спори и е прието за ненуждаещо се от доказване сключването на договор за застраховка гражданска отговорност на автомобилистите с ответника ЗАД „Далл Богг: Живот и здраве“ АД, обективизирана в застрахователна полица № BG/30/118003350007, валидна към датата на произшествието 01.06.2019 г.

С влязла в сила присъда № 260004/15.01.2021г. по НОХД № 2396/20 на ПОС, представена пред настоящата инстанция, З. П. Г. е признат за виновен в това, че на 01.06.19г. в село Ново село, област Пловдив, при управление на л.а. „Мерцедес“ С500 с рег. № ***** нарушил правилата за движение по пътищата, а именно – чл. 5 ал.1, т1 от ЗДвП, чл.5 ал.2 т.1 от ЗДвП и чл. 20 ал.2 и чл. 21 ал.1 от ЗДвП и чл. 73 ал.1 и чл. 116 от ЗДвП и по непредпазливост причинил смъртта на Н. А., като му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от две години и осем месеца и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от четири години.

На основание чл. 300 от ГПК, влязлата в сила присъда е задължителна за гражданския съд, разглеждащ последиците от деянието относно това дали то е извършено, от кого и виновно ли е извършено.

От събраните пред настоящата инстанция доказателства, чрез преразпит на в.л. проф. К., се установява, че според данните по дело, пешеходката е бягала. При навлизането си на платното за движение не се е съобщила при дневните условия, с положението, скоростта и направлението на движение на автомобила, което е технически неправилно. Извършен е динамичен анализ, с който е установено по обективните находки, и най-вече спирачната следа от гума, че водачът е реагирал на около 47 метра преди мястото на удара. Пешеходката навлиза за 3,60 секунди пред момента на удара, а водачът реагира за 1,6 секунди, т.е. по[1]късно от момента на навлизане на пешеходката. Пешеходката навлиза на платното, когато автомобилът е на 104 метра от мястото на удара, което разстояние позволява преди навлизането на пешеходката, тя да възприеме автомобила и да се съобщи със скоростта и положението му. Според вещото лице, ако се приеме, че пешеходката е престарял човек, водачът има възможност при приближаване към мястото на ПТП в населено място, да възприеме пешеходката от разстоянието 104 м. и да оцени дали тя е престаряла и е технически правилно е водачът да намали скоростта до такава, че ако пешеходката предприеме пресичане, той да спре.

Установено е, че ищецът Д. А. е син на пострадалата. По делото са събрани гласни доказателства пред СГС, чрез разпита на свид. П. П. и свид. Р. Н.. Според техните показания този ищец и майка му били в много близки отношения. Макар и да живеели в различни населени места, ищецът редовно посещавал майка си и ѝ оказвал помощ и подкрепа. Тя също му помагала в неговия бизнес, като отглеждала цветята, които той продавал. Била в добро здраве, жизнена, трудолюбива, въпреки напредналата си възраст. Смъртта на майка му, причинила на ищеца силни душевни страдания. Той бил стресиран, спрял да излиза и да се среща с хора. Започнал да пие повече, като твърдял че така преодолява мъката си, тъгувал и дори плачел.

Ищцата А. Д. А. е внучка на Н. Б. А..

От свидетелските показания на същите свидетели се установя, че тя била много близка с баба си. Била отгледана от баба си и духовната и емоционална връзка между тях била много силна, като се характеризирала със

силна обич привързаност. Двете били в непрекъсната връзка и и си оказвали помощ, грижи, подкрепа и внимание взаимно. Смъртта на пострадалата причинила на ищцата силен шок и тежък емоционален удар, като и до момента тя продължавала да страда от загубата. Затворила се в себе си и не искала да контактува, отказвала да обсъжда случилото се.

Въз основа на приетото за установено от фактическа страна, първоинстанционният съд правилно е приел, че предявените искове са с правно основание чл. 432 ал.1 от КЗ. Претърпяното пътнотранспортно произшествие е виновно причинено от застраховано при ответника лице със задължителна застраховка „гражданска отговорност“, и причинената с ПТП смърт на майката и баба на ищите, има характер на застрахователно събитие по смисъла на чл. 394 във вр. с § 1 т. 4 от ДР на КЗ и е основание за изплащане на застрахователно обезщетение за претърпените вреди.

В частта, в която исковите на ищите са отхвърлени за имуществени вреди, решенето е влязло в сила, тъй като не е обжалвано от ищите.

По отношение а предявените искове за неимуществени вреди, настоящата инстанция намира, че те са доказани по своето основание.

За ищеца Д. А., син пострадалата са налице неимуществени вреди, изразяващи се в претърпените емоционални страдания от смъртта на неговата майка. Установи се от доказателствата по делото, че те са били много близки и макар да са живели в различни населени места са поддържали непрекъсната връзка. Двамата са си оказвали взаимна помощ и загубата на майката се е отразила много зле върху психиката на сина, който страдал, плачел, започнал да пие повече, за да се справи с мъката, спрял да излиза. При определяне размера на търпените неимуществени вреди съдът следва да съобрази и обстоятелството, че се касае за двама възрастни, които живеят отделно, но са разчитали на грижите един за друг. Постаралата е била възрастна, но в същото време много дейна и без съществени заболявания. Тя е била стожер на семейството и го е сплотявала. При наличието на всички тези обстоятелства, влияещи върху размер на обезщетението, както и съобразно момента в който са причинени вреди, съдът намира, че справедливия размер на обезщетението за този ищец е в размер на 80 000лв.

По отношение на ищцата А. А., правилно СГС е преценил, че са налице условията за ангажиране на отговорността на ответника за заплащане на

обезщетение за неимуществени вреди по отношение на нея, тъй като тя е внучка на пострадалата и е сред лицата от най-близкия семеен кръг, като отношенията между нея и баба ѝ се характеризират с взаимна обич, морална подкрепа, духовна и емоционална близост. От показанията на свидетелите се установява, че между ищцата и нейната баба, имало дълбока връзка на обич и привързаност. Пострадалата полагала грижи за ищцата като дете, а до смъртта на пострадалата ищцата е оказвала на пострадала и получавала от пострадалата грижи, внимание и подкрепа. Смъртта на пострадалата причинила на ищцата силен шок и тежък емоционален удар. Събрани са доказателства за изключителността на връзката между двете, която излиза извън обичайните отношения между баба и внук и за изключителността на претърпените вреди от ищцата. Ответникът не е навел довод в жалбата си за липса на основание за присъждане на обезщетение на тази ищца, а е обжалвал само определения размер.

Настоящата инстанция намира, че след като бъдат отчетени всички изложени обстоятелства на тази ищца следва да се определи обезщетение в размер на 40 000лв. за претърпените неимуществени вреди.

В отговора на исковата молба, ответната страна е навела в срок възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на постаралата, която е предприела пресичане на пътя на необозначено място с много бърз ход. Първоинстанционният съд не е обсъдил това възражение.

Пред настоящата инстанция, чрез преразпита на вещото лице се събраха доказателства, които доказват основателността на възражението. Н. А. е предприела пресичане на платното за движение на необозначено място и също така е извършала това, като се е движила много бързо, почти бягайки, според вещото лице. Това ѝ поведение е ограничило възможността на водача на МПС да реагира. От разпита на в.л. се установи, че пострадалата е могла да възприеме, както приближаването на МПС, така и да се съобрази със скоростта и положението му. Това поведение, обаче, видно от разпита на вещото лице не е било толкова съществено, тъй като при конкретните условия водачът Гунчев е можел да я възприеме, преди нейното навлизане на платното и съответно да намали скоростта си, за да може да реагира при евентуално пресичане. Отделно той сам се е поставил в положение да не може да спре при възникналото препятствие, тъй като е карал със скорост

много над разрешената в населените места.

С оглед изложеното следва да бъде признато, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата с 15 %.

С оглед този извод, определеното обезщетение за ищеца Д. А. следва да бъде намалено на 68 000лв., а това на ищцата А. А. на 34 000лв.

Тъй като, като краен резултат изводите на настоящата инстанция относно размера на обезщетението не се покриват с тези на СГС, следва обжалваното решение да бъде отменено в частта, в която е отхвърлен иска на Д. А. над размера от 60 000лв. до 68 000лв. и на А. А. над размера от 30 000лв. до 34 000лв., като в останалата отхвърлителната част решението следва да бъде потвърдено.

При този изход на производството на адвоката осъществил безплатна адвокатска защита на ищите пред първата инстанция следва да бъде присъдено допълнително възнаграждение в размер на 360лв. общо за двата иска и 360лв. за настоящата инстанция.

На ЗАД „Далл Богг: Живот и здраве“ АД се дължат направените разноси, съобразно частичната основателност на въззивната жалба в размер на 470лв.

Възражението на ищите, че уговореното и платено адвокатско възнаграждение от ответника е прекомерно е неоснователно, тъй като заплатеното такова е в минимален размер.

Ръководен от изложеното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 264762/15.07.2021г. по гр.д.№ 4418/20г. по описа на СГС, I- 21 състав, с което е отхвърлен предявения иск с правно основание чл. 432 ал.1 от КЗ за осъждането на ЗАД „Далл Богг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615 да заплати на Д. А. А. ЕГН ***** обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на непозволено увреждане – претърпяно ПТП на 01.06.2019г., при което е загинала Н. Б. А., ведно със законната лихва за забава, считано от 03.03.2020г. до окончателното изплащане на сумите над размера от 60 000лв. до 68 000лв., като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА ЗАД „Далл Богг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615 да заплати на Д. А. А. ЕГН ***** по иск с правно основание чл. 432 ал.1 от КЗ, сумата 8 000лв. (осем хиляди лева), представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на непозволено увреждане – претърпяно ПТП на 01.06.2019г., при което е загинала Н. Б. А., ведно със законната лихва за забава, считано от 03.03.2020г. до окончателното изплащане на сумата.

ОТМЕНЯ Решение № 264762/15.07.2021г. по гр.д.№ 4418/20г. по описа на СГС, I- 21 състав, с което е отхвърлен предявения иск с правно основание чл. 432 ал.1 от КЗ за осъждането на ЗАД „Далл Богг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615 да заплати на А. Д. А. ЕГН ***** обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на непозволено увреждане – претърпяно ПТП на 01.06.2019г., при което е загинала Н. Б. А., ведно със законната лихва за забава, считано от 03.03.2020г. до окончателното изплащане на сумите над размера от 30 000лв. до 34 000лв., като вместо това **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСЪЖДА ЗАД „Далл Богг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615 да заплати на А. Д. А. ЕГН ***** по иск с правно основание чл. 432 ал.1 от КЗ, сумата 4 000лв. (четири хиляди лева), представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди в резултат на непозволено увреждане – претърпяно ПТП на 01.06.2019г., при което е загинала Н. Б. А. ведно със законната лихва за забава, считано от 03.03.2020г. до окончателното изплащане на сумата.

ПОТВЪРЖДАВА решението в останалата обжалвана част.

ОСЪЖДА ЗАД „Далл Богг: Живот и здраве“ АД, ЕИК 200299615 да заплати на адвокат Л. В. възнаграждение на основание чл. 38 ал.2 от ЗА в размер на 360лв. за първата инстанция и в размер на 360лв. за въззивната инстанция.

ОСЪЖДА Д. А. А. ЕГН ***** и А. Д. А. ЕГН ***** да заплатят на ЗАД „Далл Богг: Живот и здраве“ АД разноси за въззивната инстанция в размер на 470лв.

Решението подлежи на обжалване пред ВКС при условията на чл. 280, ал.1 ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____